

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. Quid & quotuplex sit possessio, & quomodo à proprietate differat, & quæ sint commoda, seu privilegia possessionis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. II.

Qua sit pœna plus petentium?

Olim pœna plus petentium fuerat, ut causâ caderent, nec facillè in integrum restituerentur. §. *Si quis agens in-stit. de dationibus.* Hodierno tamen jure, qui plus re, causâ, vel loco petit, condemnatur in omne damnum, quod suâ petitione debitori intulit, ita ut post sententiam etiam latam, nova possit institui actio. Et quamvis tripli etiam pœnam jura Civilia statuunt, pecuniæ illius, quæ in Iudicem & executores Iudicis numeranda fuerat, de jure tamen Ca-

nonico hujus pœnæ nulla fit mentio, neque ubique hujus tripli habetur ratio. Tempore verd, qui plus petit in pœnam pati debet, ut adversario indicæ duplicentur ad solutionem v.g. faciendam, neque cogatur litem suscipere, nisi prius expensæ illi solvantur. Interim tamen, si quis plus petit ante litis contestationem, vel etiam post, ante latam tamen sententiam à petitione hac desistat, non incurrit pœnas relatas plus petentium, ut constat ex *ciz. c. Vnico. h. i.* ubi pœnæ hæ imponuntur perseverantibus in judicio in sua plus petitione.

TITULUS XII.

DE CAUSA POSSESSIONIS ET PROPRIETATIS.

§. I.

Quid, & quotuplex sit possessio, & quomodo à proprietate differat. & qua sint commoda, seu privilegia possessionis?

Possessio communiter definitur in genere, quòd sit rei corporalis apprehensio, seu detentio, animi, corporis, & juris adminiculo. Dicitur primò apprehensio, seu detentio, verè scilicet manibus apprehendendo rem, pedibus insistendo, fundando, vel fictâ, juris scilicet fictione, juxta quæ jura visione nonnunquam in certis circumstantiis, aut signi alicujus apprehensione, &c. res aliqua possideri inchoatur, & dicitur. Dicitur secundò, rei

corporalis; incorporalium enim rerum, uti sunt jura, propriè juxta Iuristas non est possessio, sed tantùm quasi possessio. Dicitur tertio, corporis & animi adminiculo scilicet, licet enim ad continentendam nonnunquam possessionem non requiratur corporalis detentio, ad acquirendam tamen, & inchoandam possessionem corporis & animi adminiculum requiritur, & alterum sine altero non sufficit. Dicitur quartò, juris adminiculo: non quòd omnis possessio justa sit, sed quòd jus tali possessioni non resistat positivè, sicuti resistit, quò minus Laici et spirituales possideant.

Dividitur autem possessio positivè in Civilem & naturalem, hæc corporalis

poralis possessio est, si sit à Civili sejuncta, casu quo v. g. unus rem aliquam ut suam possidet in absentia alterius, qui tamen corpore quidem absens est, animo tamen rem suam possidere pergit; & illa si à naturali sejuncta est, solo animo, absque corporali detentione retinetur, in casu v. g. quo quis à rebus suis absens est, nec per se, nec per alium corpore res illas detinet, animum tamen nunquam abjicit, res eas possidendi, &c. Perfectissima possessio est, quæ utrumque conjungit, prout loquitur possessionis definitio. Sunt quidem & alia divisiones possessionis, sic alia justa, alia injusta dicitur; alia bonæ, alia malæ fidei; alia vera, alia colorata, & apparens; alia violenta, alia clandestina, &c. quæ tamen divisiones, quia alibi explicantur, vel per se claræ sunt, ulteriorem declarationem non exigunt.

Differt autem in pluribus à proprietate possessio. Primò enim proprietas idem est, quod dominium, aut quasi dominium, possessor autem sæpè nihil rei, quam possidet, dominium habet. Secundò proprietas nonnunquam acquiritur solo animo, ante apprehensionem rei v. g. possessio verò solo animo, sine omni apprehensione vera, vel ficta acquiri non potest, à contrario verò solo animo amittitur possessio, non autem dominium. Tertio possessio ex pluribus causis haberi potest, dominium verò non nisi ex una acquiri potest. Quarto potest fieri, ut per traditionem cum justo titulo acquiratur rei dominium, non autem possessio, si alter scilicet rem illam, quamvis injustè detineat, &c.

Commoda autem, seu privilegia pos-

sessionis etiam plura sunt. Primò, quòd possessor bonæ fidei, si alia necessaria prescriptioni accedant, præscribat rem, quam possidet. Secundò quòd in dubio, num res sua, facta sit, nec ne, si dubium tale prescriptionis tempore occurrat, juvare se possit ad rem retinendam titulo possessionis. Tertio, quòd jus habeat administrationis, si rem bonâ fide possidet. Quarto, si rem, quam bonâ fide possederat, bonâ fide absumpserit, ad plus non tenetur restituendum, quàm inde locupletior factus est. Quintò non censetur Princeps dare privilegium, aut beneficium cum præjudicio alterius in possessione existentis.

§. II.

Quibus modis possessio acquiratur, vel amittatur?

Rerum corporalium possessio acquiritur per apprehensionem talis rei veram, vel fictam; ita tamen ut necessarium non sit, quamlibet partem rei alicujus, plures partes conjunctas habentes, apprehendere, ut vera sit apprehensio, sed sufficiat unam v. g. partem domus, animo possidendi, totam domum ingressum fuisse; & ficta apprehensio fieri possit per varios modos, qui à jure approbantur, qui à Civilibus peti possunt. Rerum incorporearum possessio acquiritur primò per exercitium talis juris, sciente & patiente antiquo possessore, contra quem jus acquiritur, ita tamen ut ad possessionem talis juris acquirendam unus non nunquam actus sufficiat, si raro v. g. & non facile talis usus ex gratia concedatur, nonnunquam plures actus, & res ex variis circumstantiis colligi debent,